

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 519/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Bejdovou, Advokátska kancelária Skuteckého 30, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 GPt 3/12/1000 a jej upovedomením z 22. januára 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. februára 2014 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom

pod sp. zn. IV/3 GPt 3/12/1000 (ďalej aj „napadnuté konanie“) a jej upovedomením z 22. januára 2014 (ďalej aj „napadnuté upovedomenie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľky Prezídia Policajného zboru Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Stred (ďalej len „policajný orgán“) pod ČVS : PPZ-108/BPK-S-2011 zo 16. decembra 2011 bolo začaté trestné stíhanie vo veci pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a 2 písm. c) a ods. 4 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“). Uznesením policajného orgánu pod ČVS: PPZ-108/BPK-S-2011 z 20. novembra 2012 bolo aj sťažovateľovi vznesené obvinenie pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a 2 písm. c) a ods. 4 Trestného zákona a iné (ďalej len „rozhodnutie policajného orgánu o vznesení obvinenia“). Uznesením Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) sp. zn. Kv 72/11 z 21. novembra 2012 bolo predmetné uznesenie policajného orgánu o vznesení obvinenia podľa § 230 ods. 2 písm. e) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zrušené ako nezákonné. Sťažovateľ sa domáhal aj preskúmania postupu policajného orgánu postupom podľa § 210 Trestného poriadku, ktorý bol vec dozorujúcim prokurátorom krajskej prokuratúry zamietnutý z dôvodu, že sťažovateľ nebol v takom procesnom postavení, ktorý by ho oprávňoval tento postup žiadať. Celkovo dlho trvajúce vyšetrowanie v trestnej veci, v ktorej bol sťažovateľ obvineným, napadol podnetom podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. zákon o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), o ktorom rozhodla krajská prokuratúra upovedomením sp. zn. Kv 72/11 z 30. septembra 2013. Proti postupu a spôsobu vybavenia svojho podnetu krajskou prokuratúrou podal sťažovateľ opakovaný podnet podľa § 34 ods. 1 a nasl. zákona o prokuratúre, o ktorom rozhodla generálna prokuratúra napadnutým upovedomením sp. zn. IV/3 GPt 3/12/1000 z 22. januára 2014. V ostatnom podal sťažovateľ na ústavnom súde sťažnosť.

3. Sťažovateľ v postupe a napadnutom upovedomení generálnej prokuratúry nachádzal porušenie svojho práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v dvoch rovinách. V prvej rovine konštatoval, že „*Opakovaný podnet mal byť vybavený generálnym*

prokurátorom v súlade s ust. § 54 ods. 2 písm. a) z. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Iba generálny prokurátor je príslušným na vybavenie podnetu na preskúmanie postupu prokurátora krajskej prokuratúry. Napriek tomu bol vybavený v rozpore so zákonom nepríslušným prokurátorom Generálnej prokuratúry SR. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 4/2011).“. V druhej rovine dôvodí, že „Prokurátor generálnej prokuratúry, ako nepríslušný prokurátor, porušil ust. § 34 ods. 1, 2 zákona o prokuratúre, opakovaný podnet sťažovateľa riadne neprešetril podľa ust. § 35 zákona o prokuratúre a odložil ho bez prijatia prokurátorského opatrenia. Vecnú nesprávnosť vybavenia opakovaného podnetu vidí sťažovateľ hlavne v tom smere, že sa nestotožňuje s konštatovaním prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, že od začatia trestného stíhania, t. j. 16.12.2011 do 22.01.2014 konajúci vyšetrovateľ (traja vyšetrovatelia) koná priebežne tak ako mu to prikazuje ust. § 201 ods. 1 Tr. poriadku (str. 2 vybavenia podnetu prokurátorom Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 30.09.2013), ktoré si osvojil aj prokurátor Generálnej prokuratúry SR.“. V závere teda konštatuje, že „Odložením podnetu bez jeho riadneho vybavenia príslušným prokurátorom došlo k odopretiu spravodlivosti (denegationis iustitiae) zo strany Generálnej prokuratúry SR.“.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 GPt 3/12/1000, a jej upovedomením o vybavení podnetu zo dňa 22.01.2014 bolo porušené.“

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje vybavenie podnetu Generálnym prokurátorom Slovenskej republiky; sp. zn. IV/3 GPt 3/12/1000 - 23, zo dňa 22.01.2014, a vracia mu vec na ďalšie konanie.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.300,- €.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia...“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva... v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

8. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené

spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu teda predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana v zákonom predpokladanej kvalite poskytne (mutatis mutandis napr. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04). Už formulované ústavné závery sa v zásade vzťahujú nielen na ochranu poskytovanú súdmi, ale aj na ochranu poskytovanú inými orgánmi Slovenskej republiky.

9. Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby... vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený. Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2). Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci. Podľa § 54 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre na účel vybavenia podnetu sa nadriadeným prokurátorom rozumie generálny prokurátor, ak ide o špeciálneho prokurátora, prokurátora generálnej prokuratúry okrem prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, krajského prokurátora, vyššieho vojenského prokurátora, prokurátora krajskej prokuratúry alebo prokurátora vyššej vojenskej prokuratúry.

10. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

11. Generálna prokuratúra v upovedomení sp. zn. IV/3 GPt 3/12/1000 z 22. januára 2014 v podstatnom uviedla:

«Na základe Vášho opakovaného podnetu som preskúmal na vec sa vzťahujúce spisové materiály - vyšetrovací spis NKA PPZ, NJFP, Expozitúra Západ Nitra ČVS: PPZ-373/NKA-FP-ZA-2013 a obsah dozorového spisu Krajskej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. Kv 72/11/6600.

Preskúmaním veci som zistil, že vyšetrovateľ NKA PPZ, NJFP, Expozitúra Západ Nitra realizuje pod ČVS: PPZ-373/NKA-FP-ZA-2013 trestné stíhanie za zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písm. c/, odsek 4 Trestného zákona a iné, pričom dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní v predmetnej trestnej veci vykonáva prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica.

Dňa 30.08.2013 bol na Krajskú prokuratúru Banská Bystrica doručený Váš podnet (v zmysle § 31 odsek 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov), ako právnej zástupkyne J. B., zo dňa 30.08.2013.

Váš predmetný podnet prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica vybavil ako nedôvodný, o čom Vašu osobu, ako aj J. B. upovedomil pod sp. zn. Kv 72/11-171 zo dňa 30.09.2013.

Na podklade preskúmania príslušných spisových materiálov sa stotožňujem so spôsobom vybavenia Vášho podnetu zo dňa 30.08.2013 a v tom zmysle s argumentáciou prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, obsiahnutou v upovedomení J. B.

(a Vašej osoby) pod sp. zn. Kv 72/11-171 zo dňa 30.09.2013. V postupe dozorového prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica pri vybavovaní Vášho predmetného podnetu som nezistil pochybenie a ani porušenie zákona.

Doba trvania vyšetrovania v predmetnej trestnej veci je ovplyvnená charakterom, rozsahom a spôsobom páchania trestnej činnosti, pre ktorú je vedené trestné stíhanie „vo veci“, čomu zodpovedá i rozsah vykonávaného dokazovania.

Na dobu trvania vyšetrovania má nepochybne vplyv i tá skutočnosť, že v nadväznosti na postup dozorového prokurátora krajskej prokuratúry podľa § 230 odsek 2 písm. e/ Trestného poriadku - v zmysle uznesenia sp. zn. Kv 72/11-110 zo dňa 21.11.2012 - vo vzťahu k uzneseniu vyšetrovateľky bývalého Úradu boja proti korupcii Prezídia PZ, Odboru boja proti korupcii Stred Banská Bystrica č. PPZ-108/BPK-S-2011 zo dňa 20.11.2012 (podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku), dozorový prokurátor krajskej prokuratúry uznesením sp. zn. Kv 72/11-111 zo dňa 21.11.2012 podľa § 230 odsek 2 písm. f/ Trestného poriadku odňal danú trestnú vec vyšetrovateľke PZ M. K. a prikázal ju inému vyšetrovateľovi vyššie menovaného úradu.

Dňom 01.12.2012 konal vo veci vyšetrovateľ Národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, Národnej protikorupčnej jednotky, Expozitúra Stred Banská Bystrica (pod ČVS: PPZ-635/NKA-PK-ST-2012) a počnúc dňom 27.03.2013 vykonáva vyšetrovanie v predmetnej trestnej veci vyšetrovateľ NKA PPZ, NJFP, Expozitúra Západ Nitra (pod ČVS: PPZ-373/NKA-FP-ZA-2013).

Vyšetrovateľ NKA PPZ, NJFP, Expozitúra Západ Nitra, po naštudovaní a analyzovaní ním prevzatého rozsiahleho spisového materiálu, vo veci priebežne koná, v jeho postupe som nezistil subjektívne prietahy a ani nedostatky v ním vykonávanom dokazovaní v danej trestnej veci.

Vyšetrovateľom NKA PPZ, NJFP, Expozitúra Západ Nitra sú vykonávané výsluchy príslušných svedkov, zabezpečované na vec sa vzťahujúce listinné materiály a písomnosti, ako aj realizované ďalšie potrebné vyšetrovacie (procesné) úkony (vrátane znaleckého dokazovania), na podklade ktorých dôkazov, v spojení s doposiaľ zadokumentovanými dôkazmi, bude možné zákonne rozhodnúť o ďalšom procesnom postupe v predmetnej trestnej veci (vrátane prípadného postupu podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vo vzťahu ku konkrétnej osobe, resp. konkrétnym osobám), eventuálne meritórne rozhodnúť.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti Váš opakovaný podnet zo dňa 26.11.2013 bez prijatia opatrení odkladám.»

12. Vzhľadom na obsahovú spojitosť upovedomenia generálnej prokuratúry sp. zn. IV/3 GPt 3/12/1000 z 22. januára 2014 s upovedomením krajskej prokuratúry sp. zn. Kv 72/11 z 30. septembra 2013 považoval ústavný súd za potrebné uviesť aj podstatnú časť odôvodnenia napadnutého upovedomenia krajskej prokuratúry:

„V nadväznosti na obsah Vášho písomne podaného podnetu som si vyžiadal kompletný, na vec sa vzťahujúci, vyšetrovací spis, ktorý mi bol vo veci konajúcim vyšetrovateľom predložený dňa 20.09.2013. Tento je tvorený jednotlivými zväzkami o počte 24 kusov. Po ich preštudovaní, v nadväznosti na vyššie uvádzané dôvody Vášho podnetu, som nevzhladol s ohľadom na súčasné štádium prípravného konania, v konaní vo veci konajúceho vyšetrovateľa žiadne pochybenie, či už hmotnoprávneho alebo procesného charakteru. Ustálil som, že vo veci konajúci vyšetrovateľ v predmetnej veci koná priebežne tak, ako mu to prikazuje ust. § 201 ods. 1 Tr. por.

Súčasne si Vás dovoľujem upozorniť, že prípravné konanie je konanie neverejné, pričom s poukazom na § 69 ods. 1 Tr. por. nie ste v postavení osoby oprávnenej nazerať do vyšetrovacieho spisu a teda de facto pri vybavovaní Vášho podnetu nebolo možné argumentovať vykonávaním jednotlivých procesných úkonov. V tejto súvislosti Vám taktiež dávam do pozornosti, že i napriek uplynutiu obdobia vyše 9 mesiacov od Vami uvádzaných zaisťovacích úkonov, toto obdobie nemožno považovať za neprimerane dlhé a to i v súvislosti s rozsiahlosťou a náročnosťou vyšetrovaného skutku. Súčasne si Vám dovoľujem dať do pozornosti ust. § 209 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého je vyšetrovanie zločinov potrebné skončiť do 4 mesiacov od vznesenia obvinenia. Nakoľko v predmetnej veci doposiaľ takýto procesný postup uplatnený nebol, nie je možné akcentovať uplatnenie spomínaného ustanovenia Trestného poriadku.

Je síce pravdou, že v skoršom štádiu prípravného konania som v konaní vo veci konajúcej vyšetrovateľky PPZ ÚBPK OBPK Stred Banská Bystrica ustálil pochybenia v súvislosti s postupom podľa § 206 ods. 1 Tr. por., a preto dňa 21. 11. 2012 bolo obratom vydané uznesenie podľa § 230 ods. 2 písm. e) Tr. por., ktorým bolo vznesenie obvinenia i voči Vašej osobe zrušené a následne v ten istý deň bolo prijaté opatrenie

s poukazom na § 230 ods. 2 písm. f) Tr. por., pričom predmetná vec bola vo veci konajúcej vyšetrovatel'ke odňatá a prikázaná inému policajtovi.

V tejto súvislosti mám zato, že vo veci konajúci vyšetrovatel', konajúci po postupe dozorujúceho prokurátora podľa § 230 ods. 2 písm. f) Tr. por., svojím konaním neporušil žiadnu zo svojich povinností a teda Váš podnet som posúdil ako nedôvodný.“

13. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci nie je úlohou ústavného súdu zastupovať všeobecné súdy, v danom prípade iné orgány verejnej moci, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov v rámci im zverených kompetencií legislatívne vymedzených. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

14. Súčasťou obsahu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda právo účastníka konania na také odôvodnenie úradného rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom tejto ochrany (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, I. ÚS 110/07, III. ÚS 2/09 a iné).

15. K námietke sťažovateľa, podľa ktorej *„Odložením podnetu bez jeho riadneho vybavenia príslušným prokurátorom došlo k odopretiu spravodlivosti (denegationis iustitiae) zo strany Generálnej prokuratúry SR“*, ústavný súd konštatuje, že prokurátor generálnej prokuratúry vybavujúci sťažovateľov opakovaný podnet konal v medziach svojej právomoci a v súlade predovšetkým s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre, ktoré interpretoval a aplikoval v súlade s ich obsahom, jeho úvahy sú logické, legitímne a právne akceptovateľné. Jeho postup bol v súlade so zákonom a ústavne konformný, po preskúmaní ktorého ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť so sťažovateľom namietaným porušením ním označeného práva na inú právnu ochranu, čo zakladá dôvod odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

16. Zároveň ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, z ktorej okrem iného vyplýva, že súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu (podaniu) vyhověli (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03 a III. ÚS 133/06). Taktiež poukazuje aj na to, že právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03).

17. K námietke sťažovateľa, podľa ktorej mal vybaviť ním podaný opakovaný podnet priamo generálny prokurátor generálnej prokuratúry, ústavný súd poukazuje na § 10 zákona o prokuratúre, podľa ktorého generálny prokurátor vydáva na plnenie úloh služobné predpisy, príkazy a pokyny, ktoré sú záväzné pre všetkých prokurátorov, právnych čakatel'ov prokuratúry a ostatných zamestnancov, a tiež na ustanovenie § 16 zákona o prokuratúre, podľa ktorého generálny prokurátor môže (okrem pôsobnosti vymedzenej v § 11 a § 12 a § 13 ods. 1 zákona o prokuratúre) poveriť iných prokurátorov, aby konali v jeho mene. Z doterajšej rozhodovacej činnosti je ústavnému súdu známe, že generálny prokurátor svojimi príkazmi upravuje pôsobnosť prokurátorov podliehajúcich jeho riadiacej právomoci (aj prokurátorov generálnej prokuratúry) vrátane aprobačných oprávnení vybavovať v zastúpení generálneho prokurátora opakované podnety podľa § 34 zákona o prokuratúre (m. m. IV. ÚS 113/04, III. ÚS 216/09, III. ÚS 79/2011). Vzhľadom na uvedené potom skutočnosť, že opakovaný podnet sťažovateľa vybavil prokurátor generálnej prokuratúry, ešte neznamená, že podnet sťažovateľa nevybavil príslušný prokurátor. Navyše, ak sťažovateľ poukazuje na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 4/2011 z 2. júna 2011, mal si byť vedomý skutočnosti, že v predmetnom prípade bol opakovaný podnet vybavený priamo samotným prokurátorom generálnej prokuratúry bez zastúpenia generálneho prokurátora, pričom v posudzovanom prípade tomu tak nebolo, pretože

prokurátor generálnej prokuratúry JUDr. Rudolf Bernát, PhD., konal nie vo vlastnom mene, ale v zastúpení generálneho prokurátora, ako to vyplýva z aprobačnej doložky napadnutého upovedomenia generálnej prokuratúry, pričom aj samotný nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 4/2011 z 2. júna 2011 sa podrobne zaoberal aprobačnými oprávneniami generálneho prokurátora generálnej prokuratúry. Vzhľadom na uvedené úvahy považuje ústavný súd aj túto námietku sťažovateľa za zjavne neopodstatnenú, v dôsledku čoho sťažnosť sťažovateľa v tejto jej časti odmieta podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

18. Podľa § 10 ods. 11 Trestného poriadku subjekt trestného konania je každý, kto má a vykonáva vplyv na priebeh konania a komu tento zákon na uskutočnenie tohto vplyvu priznáva určité procesné práva alebo ukladá povinnosti. V konaní pred súdom je stranou ten, proti komu sa vedie trestné konanie, poškodený, zúčastnená osoba a prokurátor, rovnaké postavenie ako strana má aj zástupca občianskeho združenia, dôveryhodná osoba, ako aj iná osoba, na ktorej návrh alebo žiadosť sa konanie vedie alebo ktorá podala opravný prostriedok a v konaní proti mladistvému aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ak sa v tomto zákone používa pojem strana, rozumie sa tým v predsúdnom konaní aj subjekt trestného konania, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné.

Podľa § 198 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor po prijatí trestného oznámenia môže postupovať podľa § 197 ods. 1 alebo 2 alebo odovzdať trestné oznámenie policajtovi. O odovzdaní trestného oznámenia policajtovi bez meškania písomne upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Podľa § 198 ods. 2 Trestného poriadku prokurátor preskúma postup policajta podľa § 197, ak ho o to požiada oznamovateľ alebo poškodený najneskôr do 30 dní, a výsledok preskúmania im oznámi bez meškania.

Podľa § 210 Trestného poriadku obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. ... prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa informovať.

Podľa § 230 ods. 1 Trestného poriadku dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor. Podľa § 230 ods. 2 Trestného poriadku pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený...

Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priesťahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priesťahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu...

19. V súvislosti s námietkou sťažovateľa týkajúcou sa dlhotrvajúceho vyšetřovania v trestnej veci, v ktorej figuroval ako obvinený, resp. podľa jeho názoru priesťahovému postupu orgánov činných v trestnom konaní, ústavný súd už vo svojich viacerých rozhodnutiach vyslovil, že základné právo na konanie bez zbytočných priesťahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni po začatí trestného stíhania, keď sa občan stáva účastníkom tohto konania buď ako obvinený, alebo ako poškodený (II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02, III. ÚS 60/00). Účel základného práva na konanie bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorým je predovšetkým odstránenie stavu právnej neistoty obvineného, sa aj v prípravnom trestnom konaní sleduje konaním a rozhodovaním príslušných orgánov v primeranej lehote (III. ÚS 99/02). Z citovanej judikatúry ústavného súdu teda vyplýva, že sťažovateľ nie je v takom postavení v rámci prebiehajúceho prípravného konania, aby mohol právne relevantným spôsobom, resp. akýmkoľvek právne účinným spôsobom namietat priesťahový postup orgánov činných v trestnom konaní, nielen pred dotknutými orgánmi činnými v trestnom konaní, ale aj v konaní pred ústavným súdom.

20. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok v nej uvedených. Zároveň stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2014